

LIBRIS

We know
books

ȘTEFANIA PLOSCAR

GÂNDURI
LA MIEZUL
NOPTII

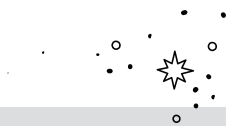

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2023

CUPRINS

Început... · 5
Viața... · 9
A venit toamna, iubire... · 12
Toxic... · 16
Overthinking kills happiness · 22
Liniște... · 26
E noapte iar... · 28
Bârfe... · 30
Recunoștință... · 34
10 lucruri pentru care sunt recunoscătoare : · 40
Despărțirea ... · 64
Te las... · 68
Niciodată să nu fi a doua opțiune · 71
Către băiatul care m-ar fi putut ales · 73
Bună, bine ai venit, pa! · 81
Prieteniile nu sunt pentru totdeauna... sau? · 84
Life, i'm over you · 90
Pentru mine, cea din trecut... · 100
Greșeli... · 102
Comunicarea, cheia spre încrederea deplină... · 107
Plouă... · 115
Oameni · 117
Nothing Lasts Forever · 117
Nu ți-e dor? · 118
Dorul e tot o bătaie a inimii, nu? · 118
Visam · 118
Seri de toamnă · 119
Azi · 124

ÎNCEPUT...

Niciodată nu m-am gândit că voi ajunge aici. Niciodată nu m-am gândit că o parte din ce am visat, o parte din tot ce am trăit și experimentat va ajunge într-o carte. Sunt atât de mică, într-o lume atât de mare dar asta nu m-a împiedicat niciodată să renunț la visul meu, să renunț la mine.

La fel cum viața mea de până acum a fost ca un montaigne rousse, paginile și experiențele din această carte vor avea aceleași trăiri.

Noi oamenii, suntem ființe atât de delicate, încât ajungem să fim răniți foarte ușor, să fim prinși în capcanele vieții și să învățăm să trăim dependenți de iubire. Trăim pentru iubire, luptăm pentru iubire și suferim pentru și din iubire, dar cum ar fi viața dacă nu am cunoaște adevărata formă a iubirii? Sunt persoane cărora le trebuie ani ca să descopere și să simtă iubirea adevărată, iar atunci când aceasta apare fac tot posibilul să nu îi mai dea drumul. Sunt persoane care ajung la o vârstă destul de înaintată și încă nu au avut parte de

acea dragoste adevărată. Saaaaau, sunt persoane care nu ajung să o simtă niciodată.

Suntem oameni, suntem fragili și simțim lucrurile diferit însă, ceea ce trebuie să învățăm și să cunoaștem, este că viața nu este întotdeauna roz. Nu vine doar cu povești frumoase, nu vine doar cu clipe de neuitat sau cu oameni de la care avem ce învăța. Ea vine de cele mai multe ori cu probleme, cu riscuri și trepte de urcat, cu sacrificii pe care trebuie să le facem și cu vise de urmat. Ca de fiecare dată, înaintea unei reușite, viața ne scoate în cale mai multe obstacole de doborât, astfel că, atunci când vom fi puși în fața faptului împlinit să fim mult mai puternici și încrezători în forțele proprii.

Diferența dintre noi este fizicul. Cum vedem lumea, cum simțim lucrurile și ce așteptări avem de la viață sunt la fel. Noaptea când ne punem în pat și ne punem gândurile în ordine, suntem la fel, suntem oameni. Oameni care au un scop, oameni care speră, oameni care își doresc ceva, oameni care luptă în fiecare zi pentru visul lor și nu în ultimul rând, oameni care simt. Fie că ești ca mine sau nu, fie că simți diferit sau că nu ai simțit până acum, experiențele de viață ale oamenilor sunt asemănătoare.

Tu omule frumos, cum ai simțit iubirea? Cum vezi viața din perspectiva ta?

Te mulțumești cu puțin sau vrei totul? Te-ai pus pe primul loc sau încă îți e teamă să faci asta? Ce te inspiră? Familia, prietenii, o mare iubire? Suntem mereu în căutare, vrem să evoluăm continuu și avem toți planuri de viitor. Nu te lăsa influențat, nu te da bătut, continuă mereu să lupți pentru ceea ce îți dorești, continuă chiar și atunci când nu mai poți.

Simți că viața ta e grea și că ești blocat într-o bulă din care nu mai poți să ieși? Ia o pauză, o pauză din a gândi exagerat, o pauză din a mai face lucruri care vezi că nu duc niciunde, o pauză de la a încerca să fi ceea ce nu ești.

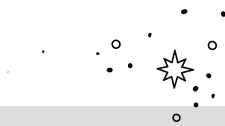
Poate că paginile următoare nu vor fi pe placul tuturor, poate că vor fi dureroase sau poate că veți râde gândindu-vă că ați trecut prin așa ceva și acum v-ați învățat lecția dar, la fel ca mine sunt recunoscătoare pentru orice îmi scoate viața în cale și învăț în fiecare zi să fiu o persoană mai bună.

LBRIS

We know
books

VIAȚA...

Totul se întâmplă cu un motiv. Tot ce ne oferă viața vine cu un motiv. Adevărata întrebare este: Cât de mult apreciem ceea ce avem? Cât de recunoscători suntem pentru ceea ce suntem ?

Viața noastră este o adevărată carte, că este o carte de acțiune, un basm sau un roman este alegerea noastră. Muncim pentru lucruri indiferent cât de mărunte sunt ele, ne confruntăm cu tot felul de probleme, cu tot felul de dezamăgiri sau frustrări, dar apreciem orice lucru pe care îl primim.

Timpul pe care îl avem nu este infinit, el trece mai repede decât îți imaginezi, minutele vieții se scurg la fel de repede precum zboară gândul iar clipa despărțirii te așteaptă la orice colț. E greu, trist și melancolic să te gândești la asta însă noi trebuie să fim vii, pentru noi, pentru cei din jur și pentru lumea în care trăim. Trebuie să apreciem și să ne facem apreciați. Trebuie să respectăm și să fim respectați. Trebuie să trăim în lumea noastră, în viața noastră, în prezent. Poate că

toată lumea vorbește despre asta însă, ce înseamnă să trăiești cu adevărat? Îți spun sigur că nu se rezumă doar la faptul că ești viu, că respiri. Să trăiești cu adevărat înseamnă în primul rând să te simți tu viu, prin acțiunile și faptele pe care le faci, prin viața pe care ți-o crezi, prin modul în care gândești, prin iubirea pe care o ai.

Toți ne dorim viața perfectă, o iubire ca în filme și vacanțe scumpe. Câți își mai doresc doar simplitate? Câți își doresc acele lucruri mărunte și simple pe care le-am avut când am fost mici? Lucruri care acum ne amuză sau ne displac. Am ajuns să ne fie rușine de cum ne vede lumea, să ne gândim mereu la ce părere va avea x sau y , să ne pese mai mult de cât de bine arată poza pe care o postăm și câte like-uri vom strânge sau câți urmăritori avem pe Instagram.

Sunt dezamăgită de generația asta pentru că nimeni nu se mai bucură pentru fericirea altora. Suntem invidioși pe fericirea și bucuria celorlalți, iar prietenii de ieri, astăzi sunt doar simple cunoștințe. De unde atâta ură când Dumnezeu este iubire? Apoi suntem șocați că vedem tot mai mulți tineri bătuți, maltratați și jigniți... iar de aici pornesc sinuciderile, depresiile și alte probleme cunoscute ca fiind subiecte tabu în zilele noastre.

Trăim niște vremuri în care nimic nu ne mai aduce fericirea. Căutăm mereu ceva mai bun, înlocuim persoane doar pentru simplul fapt că nu suntem în stare să acceptăm viața așa cum este ea și să evoluăm lângă persoanele care ne sunt alături. Ne dorim mereu mai mult însă, uităm să ne bucurăm de fiecare gest micuț, fiecare sentiment, fiecare lacrimă. Uităm să mai fim oameni, uităm să simțim și nu în ultimul rând, uităm să trăim la timpul prezent.

Am ajuns să fim o generație pentru care e mai important aspectul fizic și banii decât acea emoție pe care o simți atunci când ești cu o persoană. Am ajuns să fim generația care preferă să înlocuiască decât să repare și să fugă atunci când trebuie să lupte...

Suntem generația în care toxicitatea plutește în aer și vedem oamenii fericiți doar în poze. Nu mai știm să apreciem fiecare lucru, fiecare persoană care apare în viața noastră și ajungem să fim fascinați doar de frumusețea exterioară.

A VENIT TOAMNA, IUBIRE...

E iar toamnă și sufletul meu se odihnește... Simt cum înfloresc pe dinăuntru, cum toate se așează la locul lor, cum fiecare particulă din mine știe exact unde îi e locul. E toamnă iar și liniștea ei a coborât peste mine și sufletul meu cald.

A mai trecut o vară, o vară a căror amintiri rămân. O vară cu multe povești frumoase dar și triste. O vară în care m-am avut pe mine, m-am apreciat și m-am iubit în cel mai sincer și frumos mod, pentru că acum toamna, doar eu mi-am rămas.

A venit iar toamna, cu nopțile ei pierdute până târziu, cu muzica liniștitoare în căști și frumoasa lună deasupra mea.

A venit toamna, iubire.

Odată cu ea ai revenit și tu, iar odată cu tine au venit toate amintirile și sentimentele care păreau uitate.

Anotimpul meu preferat, partea din an în care sufletul meu e cel mai liniștit și de data aceasta chiar pot spune că sunt atât de împlinită încât radiez.

Totul în jur e pustiu, e rece iar noi suntem prinși în propriile gânduri și doar căldura sufletului ne încălzește în această perioadă. Conversațiile lungi cu persoanele care contează ne aduc liniștea sufletească, liniște de care avem nevoie pentru a ne simți vii.

A venit toamna, iubire... începutul frumoaselor povești de dragoste. Dar de ce doare dacă e atât de frumos? De fiecare dată când vine vorba de dragoste, totul e complicat, nu e doar roz, însă poate fi. Toate poveștile de iubire au un final fericit, sau cel puțin așa vrem noi să credem, însă în spatele chipurilor fericite sigur se află și o poveste, una cu multe încercări, cu multe obstacole și nu în ultimul rând și cu multe bariere.

O secundă. Sau poate mai puțin. De atât e nevoie să nu mai fim noi, să nu mai simțim și să nu mai visăm. Suntem atât de fragili, încât de atât e nevoie ca să nu mai fim niciodată la fel.

Șansă. Sunt oameni care apar în viața noastră doar pentru a ne da o lecție, o lecție de viață din care trebuie să învățăm. Fiecare om care vine, aduce cu el și un trecut, mai frumos sau mai puțin frumos, vine în

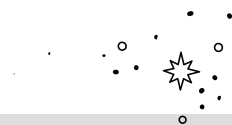
viața noastră cu un bagaj emoțional și cu speranța la o nouă șansă. O șansă să fie din nou el, să se redescopere sau să experimenteze.

Un înțelept a spus o dată despre dragoste, că trăim într-un univers în care domnesc haosul și șansa, și că e de ajuns un dram de ghinion ca toate speranțele și visurile noastre să se ducă pe copcă. La fel e și în dragoste, unde toate începuturile sunt frumoase și vrem să nu se mai termine, începuturi unde simțim că viața noastră a prins contur și locul haosului nu e aici, locul suferinței e în altă parte și totul pare calm. Toate acestea până când ne revenim din această vrajă a dragostei și privim viața exact așa cum e, observăm micile detalii, observăm problemele și vedem cum totul din jur se agață de această șansă. Șansa de a fi fericiți, șansa la adevărata iubire... șansa la o viață mai bună. Iar acest ghinion este mereu în apropierea noastră, face parte din noi și ne controlează doar dacă nu știm cum să îl immobilizăm.

Ne agățăm de suferință pentru că e tot ce avem, dar nu trebuie să facem asta, avem de ales. Mereu alergăm după finalurile fericite, însă ne alegem cu cel trist. Pentru că așa e viața, mereu imprevizibilă. Trist este că sinceritatea nu mai există, avem nevoie de minciuni pentru a supraviețui și uite așa apar și oamenii toxici în viața noastră. Ne e teamă să spunem ce simțim și

așteptăm de fiecare dată ca cel de lângă noi să facă primul pas indiferent dacă se ajunge la consecințe, indiferent dacă pierdem persoana respectivă.

TOXIC...

Ajunți într-un moment din viață când simți prea multe și te gândești la fel și fel de scenarii. Te gândești dacă totul se întâmplă din vina ta sau din cauză că ești înconjurat de oameni toxici. Fiecare dintre noi am întâlnit mai mult sau mai puțin o astfel de persoană, o persoană care scoate tot ce e mai rău din tine, o persoană care este însetată de supremație, o persoană căreia nu îi pasă. Cum îți dai seama că se află în preajma ta? Simplu. Nu îți dai.

E acea persoană care îți intră pe sub piele, se face plăcută, te descoperă într-un timp cum numai ea știe, îți spune mereu ce vrei să auzi pentru a te face să te atașezi ușor ușor, ajunge în punctul mult dorit și atunci te lasă. Te lasă, dar nu prea. Te lasă singur/ă, te lasă să îți faci tot felul de scenarii, să te gândești la toate variantele posibile și imposibile, la ce nu a mers, ce a lipsit și de ce nu ești de ajuns, apoi revine. Revine la tine ca și cum nimic nu s-a întâmplat, ca și cum tu ai fost mereu acolo și ai așteptat-o. Ceea ce... așa a și

fost. Tu ai rămas acolo, cu sufletul și cu inima pentru că tu încă ai așa ceva. Ai rămas acolo gândindu-te și așteptând răspunsuri care niciodată nu erau de ajuns, răspunsuri la întrebări simple.

Speri să nu ajungi niciodată să fii îndrăgostită de o astfel de persoană, nu te gândești niciodată că poate durea atât de tare lipsa ei care nici măcar nu a fost acolo pentru tine, o persoană care și-a urmărit doar propriile interese și a mers până în pânzele albe pentru acestea.

Când cineva apare în viața voastră și simțiți că nu e ceea ce aveți nevoie în acel moment, că încercă să vă schimbe lumea în care trăiți, FUGIȚI! Nu vă mai uitați înapoi, nu vă mai gândiți și nici nu vă puneți atâtea întrebări. Acest mod de a iubi pe cineva vă distruge în interior încet... vă schimbă și vă transformă în cine nu vreți să fiți.

Persoana potrivită apare la momentul oportun și apare atunci când vă așteptați mai puțin. Nu căutați fericirea în fiecare persoană care apare în viața voastră pentru că unele dintre ele vor doar binele lor, nu și al vostru.

Știi momentul acela în care pur și simplu nu mai simți nimic? Când ai vrea să fii doar tu și cu tine, când orice

ți-ar spune cineva tu ești imună. Am trecut și eu de multe ori prin el și cred că măcar o dată ai trecut și tu.

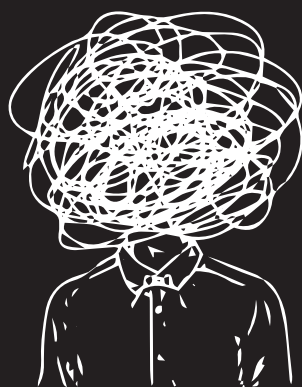
Sunt zile în care te întrebi ce e greșit cu tine, ce nu e în regulă și de ce te simți așa. Sunt zile în care parcă totul merge prost, în care te enervezi din orice și nu vrei să vorbești cu nimeni. Te închizi în tine sperând că așa e mai bine. Te detașezi de tot ce înseamnă aproape și încerci să te scufunzi în propriile gânduri.

Ai vrea să fie mereu așa, să poți să o iei de la 0 și să schimbi unele părți din trecutul tău. Să pocnești din degete și totul să fie bine. Tu să fii fericită. Să nu-ți lipsească nimic. Să poți să trăiești în liniște. Ai vrea să ai pe cineva lângă tine, pe cineva lângă care să poți simți, să te facă fericită. Apoi, îți pierzi speranța gândindu-te că nu o să ai niciodată parte de așa ceva, că așa e viața, trăiești mereu cu gânduri care nu te lasă în pace, apar în viața ta și îți dau mereu o stare de neliniște, te simți singură și nesigură pe tine și pe cei din jur. Dar așa e viața, mereu imprevizibilă, neștiind ce îți aduce ziua de mâine dar cu planuri de viitor pentru fiecare dintre noi.

Fiecare o să aibă parte de această fericire, o să fie iubit și apreciat în felul lui. Așa că, să trăim mai mult în prezent și să profităm de clipa de azi pentru că timpul trece iar ceea ce putem să facem acum, probabil mâine

LBRIS

We know
books

va fi prea târziu. Să nu ne mai gândim la viitor și să nu-l mai proiectăm noi după gusturile noastre, pentru că totul apare în viața noastră neașteptat și cu un motiv. Un motiv de fericire sau de tristețe... toate acestea nu vor mai conta cândva, o să ne aducem aminte doar de momentele de frumoase, de momentele unice și de calitate alături de persoane importante pentru noi. Acum, trebuie să profităm de orice ne oferă viața, de fiecare clipă, fiecare secundă.

LBRIS

We know
books

